فوق لایتناهی بودن مقام پیامبر صلّی اللّه علیه و آله و ترفیع مقام الوسیلة و افاضه¬ی ایشان با صلوات

خب، چرا ما صلوات می‌فرستیم؟! چرا خداوند متعال صلوات می‌فرستد؟! این را باید توضیح بدهیم. الآن می‌خواهم این را عرض کنم.

ببینید با فرض اینکه مقامی است که ثابت است، اکثار صلوات که به خود ما برمی‌گردد، این است: چرا مقامی که منبر است و بالا گذاشته شده است، مسمی شده است به «وسیله»؟ همینطوری؟! یک مقامی است که اسمش وسیله است و شما دعا کنید؟! تسمیه‌ی مقام به یک اسم، جزاف نیست؛ بدون حکمت و بدون ملاحظه نیست. خب، چرا آن مقام، وسیله است؟ وسیله به چه معنا است؟؛ وسیله‌ی به‌معنای وساطت است. وسیله، واسطه است. خود حضرت علیه السلام که دارند همه چیز را به عقلاء می‌گویند. آن مقامی که می‌گویم، برای من دعا کنید، مقام من نیست، برای وسیله بودن من است. چقدر روشن می‌شود. حالا «فاکثروا». یعنی چه؟ یعنی مقامی که خداوند متعال به من داده است؟ آن یک مقام ثابت است. چون اصلش و اندرونش بینهایت است، بالاتر نمی‌رود. ولی هر چه شما خودتان را به من وصل کنید، سفره‌ی من، برای افاضه، گسترده‌تر می‌شود. سفره برای وسیله بودن، گسترده‌تر می‌شود. پس در آتیه دارید مقام من را بالاتر می‌برید. دارید مقام سفره‌ی افاضه‌ی من را گسترده‌تر می‌کنید. «بالصلاة ینالون الرحمة»؛ هر چه صلوات بفرستید، شما به رحمت می‌رسید. رحمتی که واسطه‌ی نزول آن رحمت و ظهور آن رحمت، در ظرف شما، مقام او است.

بازبینی #3
ایجاد شده 22 ژوئن 2024 13:36:48 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 ژوئن 2024 15:23:25 توسط ... .